

5.2.2023, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, v kruhu přímých, v shromáždění. Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. Velebné a důstojné je jeho dílo, jeho spravedlnost trvá navždy. Ž 111, 1-3

PÍSEŇ 442 Pane, dnešek 246

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

na konci dalšího týdne udření ze všech povinností a práce, která je všude kolem nás, na pokraji vyčerpání a sil, kterých není nikdy dost, přicházíme za Tebou a do Tvého společenství. Ale víme, že je nás málo a sami bychom chtěli, aby nás bylo trochu víc a jsme z toho smutní a hledáme, jak tyto ztráty vyplnit. Často bezvýsledně. Ty nám však trpělivě ukazuješ, že nejde o to, kolik lidí Tě oslavuje a vyznává Tvé jméno, ale jací jsme my sami a proč tu vlastně jsme. Proto Tě prosíme, nezapomínej na nás a na svému Synu a našem Pánu Ježíši Kristu nám ukazuj, že je vždy proč Tě chválit a připomínat si nejen Tvé činy, ale i Tvou milost danou všem lidem. Amen.

1. ČTENÍ Lk 16, 9-15

PÍSEŇ 384 Pomoz mi 679

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože,

prosíme Tě za všechny bohaté, kteří se mají dobře, ať pamatují na všechny chudé, kteří se tak dobře nemají.

Pane Bože, máme se dobře a myslíme si, že kdybychom se tak dobře neměli, tak by nás to vedlo i jinam než za majetkem a bohatstvím.

Prosíme, odpusť nám naši pošetilost.

Prosíme Tě za všechny, kdo znají Tvé jméno, ať na něj také nezapomínají a pokorně ho vyznávají, kudy chodí.

Prosíme Tě za všechny, kdo čekají na Tvé milosrdenství, soud a spravedlnost, které by se dotkli všech lidí. Prosíme, ať se dotknou aspoň nás.

A prosíme Tě, vyslyš naši společnou modlitbou, když k Tobě voláme tak, jak nás naučil Tvůj Syn: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Nezakládáme si na tom, co udělali jiní; máme však naději, že vaše víra bude růst, a tak se hranice nám stanovená rozšíří, a že budu moci zvěstovat evangelium v krajích ležících za vámi a nebudu se chlubit tím, co je hotovo, kde už pracovali jiní. 2Kor 10, 15,16

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ Num 6, 24-26

PÍSEŇ 485 Král věčný 408

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Jr 9, 22-23

Toto praví Hospodin: „Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se bohatýr nechlubí svou bohatýrskou silou, ať se boháč nechlubí svým bohatstvím.

Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne; neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův.“

Milí přátelé,

máme se čím chlubit. Jsme prozíraví, víme, co a jak a známe Boží jméno. Každou neděli chodíme do kostela a dobře víme o Božím milosrdenství, soudu a spravedlnosti. Jsme ti nejlepší na celé zemi, lepší, než všichni moudří, bohatí a krásní, protože jen my můžeme být spaseni. Život na vesnici zachraňujeme ve dne v noci, neboť neustále pracujeme a neznáme odpočinek. Jsme na výši jak morálně, tak myšlenkově, neboť jen my víme, jak se věci mají a nemůžeme jinak. A po ostatních chceme, aby byli takoví, jako jsme my, nebo aspoň stejně tak dobří. Chceme, aby všichni lidé chodili do kostela, znali Boží jméno, milosrdenství, soud a spravedlnost. Zůstávali na vesnici, nikam se nestěhovali a byli spolu s námi na poli, ve škole. Četli z Bible a zpívali zbožné písně. A všechno se dělo tak nějak automaticky bez nějakého přemlouvání. Karel Čapek tomu myslím, říkal, kde se lidé chovají jak roboti. Plní, co se jim řekne a jsou na-programováni i na složitější úkoly, které jim zadají ti vyšší.

A tak je to i správně. Žádná láska, žádný cit, jen poslušné plnění zadaných úkolů. A týká se to i víry. Mechanické opakování téhož, učení se nazpaměť katechismu i biblických knih, automatická účast na nedělních bohoslužbách a povinná úcta ke starším. Jak to po nás chce i Pán Bůh, a tak má své poslušné broučky nejradši. A běda, když někdo vzdoruje, nechce se mu chodit do kostela či se odmítá něčemu naučit. S takovým člověkem se my bavít nebudeme.

Ale světe div se, Hospodin Bůh po nás chce a také nám dává něco jiného, milosrdenství, soud a spravedlnost. Milosrdenství v tom mít rád každého stejně. Boží soud v sebekritice a soudu nad sebou samým. A spravedlnost pro všechny bez rozdílu. Boží soud není v kritice těch ostatních a následném prosazování spravedlnosti, ale v kritice těch, kdo si zakládají na své moudrosti, bohatství a kráse. A spravedlnost není v návratu někam, kde to vždycky bylo nebo jak to bylo dřív. Ani v tom, jak by to mělo být správně, a tedy jako vždycky, ale ve spravedlnosti pro všechny, křesťany i židy, katolíky i evangelíky, věřící i ateisty. A nade vším tím ční Boží milosrdenství, které se netýká jen těch lepších, ale všech, kdo o to také stojí. Hospodin Bůh je kupodivu proti moudrosti a bohatství, jak to známe i z tohoto světa, a naopak je pro prozíravost a znalost Božího jména. A ty nespočívají jen v pravidelné docházce, ale ve svědectví o Božích činech, milosrdenství, soudu a spravedlnosti.

A teď jak se to dělá. Jak se prokazuje milosrdenství a na zemi vykonává soud a spravedlnost. Úplně jednoduše. Jednak tím, že necháme na něm, na našem Pánu a Bohu. Pak tím, že nebudeme muset svědčit o sobě či o nás, ale právě o něm, o našem Pánu a Bohu. Ostatně tak, jak to vždycky bylo. A nakonec tím, že necháme promluvit Písmo svaté a výroky Boží, které k milosrdenství, soudu a spravedlnosti také vedou. A ty nám říkají, nejde o vaši moudrost a bohatství. Nezajímá mě, jestli se máte dobře nebo snad špatně. Jediné, co mě zajímá, je, jestli víte, že se do nebe dostanou úplně všichni nebo jen ti, kteří si to zaslouží. Jestli znáte Boží jméno, jeho skutky a milosrdenství a soud a spravedlnost už necháte na něm. A sami se budete starat jen o to, aby se právě znalost jeho jména dostala i ke všem lidem. Neboť nezvěstujeme soud a spravedlnost, to necháváme na Bohu, ale jen a pouze jeho milosrdenství, které pokrývá i to, co děláme špatně nebo neděláme vůbec. Hospodin Bůh po nás chce jednu jedinou věc, nechat to na něm. A na nás je jen být prozíraví, hledět dál než k nejbližší výplatě a znát jeho jméno. A nebát se ho použít. Na nás je pokorně svědčit o evangeliu, o Boží lásce a jeho milosti. A také o tom, že za všechny naše chyby, viny a omyly zemřel jednou provždy Boží Syn na kříži a my si je tak už nemusíme připomínat. A můžeme hledět o něco dál, že to všechno, co teď máme, jednou pomine a nastane něco docela nového.

Že náš život není jen o tom, co víme nebo nevíme, známe nebo neznáme. Ani o tom, jak moc jsme bohatí nebo chudí, ale o tom, že vidíme dál a znovu opakují, známe jeho jméno. Známe jméno svého Pána a Boha a řídíme se jeho přikázáním, jděte do celého světa a kažte evangelium. Evangelium je dobrá zpráva, ale nejen o narození Krista, ale také o jeho působení mezi lidmi. Máme tak kázat o tom, že někde mezi námi je Hospodin a ten nám přikazuje, abychom si to nenechávali pro sebe. A to je i ta dobrá zpráva. Že si evangelium o Božím působení mezi námi nemusíme nechávat jen pro sebe, ale můžeme se o to podělit i s ostatními. Tou horší zprávou je, že to vlastně neumíme a že nám to moc nejde. Raději vsadíme na nějakou automatiku a kritiku všeho a všech, a to ostatní buď bude nebo nebude přidáno. Raději vsadíme na jakousi jistotu toho, co tak někdy bylo, a to nám musí i takhle stačit. Raději vsadíme na to, že se něco stane, nějaký konec světa, nějaký zázrak, přijde zaslíbený mesiáš a všechny nás tu zachrání. Vsadíme na cizí působení, na zásah zvenčí, na příchod někoho, kdo si už bude vědět rady. Na proměnu doby, na změnu ve světě, na něco, co nám sem všechny ty kýžené lidi opět vrátí. Na konec vši lidské moudrosti a všeho bohatství, na konec peněz a majetku a návrat k tomu podstatnému, k hodnotám, jakými jsou víra, naděje a láska.

Na návrat k něčemu, co stejně nikdy nebylo, ale teď by mohlo, neboť kdy už jindy. Na návrat k tomu, co bychom si přáli všichni, ale nějak nám stále není dáno a pořád na něco nebo někoho čekáme. Na nápad rozbití tohoto světa a zavržení všeho špatného a návrat všech lidí tam, kam by i patřili, totiž k nám všem. Návrat na vesnici, k poctivé práci, k chodníkům, které by vedly také na stráň a do chrámu Božího. Na návrat k hodnotám, které se tak zautomatizují, že už nebude ani proč se ptát, kdo tu je a není. Na návrat k tradici, která bude předávána zcela automaticky a nebude ani proč se ptát, proč tu někdo je něco není. Na návrat ke zvyku, kdy bude jistotou, že tu někdo bude a nebude proč se ptát, proč tu není. A na návrat k jistotám, které budou tak neotřesitelné, jako je neotřesitelná naše helvetská víra. A o tu jde především. Za vším Božím milosrdenstvím, soudem a spravedlností je Boží volání k víře. Neboť kdo věří, má za tři. Kdo věří, nemusí se chlubit svou moudrostí, ani svou bohatýrskou silou, ani svým bohatstvím. Kdo věří, nemá nic z toho zapotřebí a všechno vkládá do jeho rukou. Kdo věří, všechno sází na svou prozíravost, své poznání Božího Slova a znalost jeho jména, a to ostatní nechá na něm. Na jeho milosrdenství, soud a spravedlnost, které si sem své lidi, myšlenky a činy už přivede. Hospodin už ví, co s námi, ale víme my, co s Hospodinem a jeho Slovem?